

Títol escurçat

El *Diccionari de la literatura catalana* diu que el poeta Joaquim Ayné i Rabell és autor del llibre *Notes de llum i color*. És autor del llibre *Notes de llum i de color*.

Quatre pedregades

Llegim en un dels textos aplegats al llibre *Sobre el teatre de titelles i altres escrits*, de Heinrich von Kleist, publicat per l'editorial Accent amb el suport de la Generalitat de Catalunya, en traducció d'Anna Montané Forasté, que prop del poble de Königstein, a Saxònia, hi ha una important "cantera" (pàgina 110). El mot apareix tres vegades més, a la pàgina següent. Llegim a la pàgina de crèdits que l'edició ha comptat amb una primera correctora de la traducció, Maria Cabrera Callís i després amb una segona, Montse Soler, més un responsable de l'edició i la revisió de proves, Manel Peris Grau.

Espatllat

Es pot espatllar una família? Es veu que sí. La versió Random House Mondadori-Carme Arenas d'*El cementiri de Praga* fa parlar a Umberto Eco de la crueltat dels jueus "a l'hora d'espatllar les famílies". El sentit que té aquí el verb italià utilitzat per Eco, *rovinare*, és 'arruïnar'.

Un cas poc general

El DIEC2 ha establert que l'adjectiu *general* ja no té el sentit de 'freqüent, usual' –recollit per Pompeu Fabra i mantingut pel DIEC1– que trobem en les expressions "un cas molt general", o "un cas general", registrades per Enciclopèdia i el GD62. En conseqüència, tampoc no el té, segons el DIEC2, l'adverbi *generalment*, perquè la definició remet a l'adjectiu: "amb generalitat, d'una manera general". També queda per tant fora de la normativa allò que diu el GD62 a l'entrada *generalment*, que l'adverbi pot indicar "habitualment", i que té aquest sentit en la frase "generalment s'admet aquesta hipòtesi".

Josep Maria Castellet recupera i amplia les seves memòries com a director literari d'Edicions 62

L'any 1987, Josep Maria Castellet (Barcelona, 1926) va repassar la seva experiència com a director literari d'Edicions 62, en escaure's el primer quart de segle d'existència de l'editorial. El text, que l'autor va titular "Memòries poc formals d'un director literari", ocupava aproximadament 75 pàgines i figurava al catàleg il·lustrat *Edicions 62. Vint-i-cinc anys (1962-1987)*, una magnífica eina de consulta de 390 pàgines de la qual es van editar 4.000 exemplars, destinats no pas a la venda, sinó als col·laboradors de la casa i als autors, a més dels llibreters i els representants dels mitjans de comunicació. Completava el volum una cronologia detallada dels fets més destacats de la història empresarial i cultural de l'editorial, i els catàlegs específics de cada col·lecció. La il·lustració de la coberta va ser cedida gratuïtament per Antoni Tàpies.

Ara, en ocasió del cinquantenari de l'editorial, Castellet ha recuperat aquell text que no es va posar a la venda i l'ha ampliat fins a l'any 1997, atès que el 31 de desembre del 1996 es va jubilar com a director literari de la ja històrica casa, si bé hi manté un despatx perquè el 2000 va ser-ne nomenat president del Consell.

De manera que aquelles "Memòries poc formals d'un director literari" –que el memorialista recorda amb el títol "Memòries informals d'un director literari"– s'han convertit, un cop ampliades, en el llibre *Memòries confidencials d'un editor, volum publicat per Edicions 62*, que ha estat reforçat amb un conjunt de tres retrats literaris, dedicats a tres dels autors més representatius de la història de la casa, Salvador Espriu, Baltasar Porcel i Montserrat Roig. Així el llibre passa a titular-se *Memòries confidencials d'un editor seguit de Tres escriptors amics*.

El text complementari, "Cap al futur (1987-1997)", ocupa vint pàgines i inclou la petita història de tres grans línies de l'editorial, les edicions del Gran Larousse Català, les grans obres il·lustrades i les traduccions de novel·les estrangeres.

El llibre va dedicat a la memòria de dues figures històriques i enyorades de la casa, Ramon Bastardas, director general i fundador, amb Max Cahner, de l'editorial, i Joaquim Sabrià, director comercial que va participar en la direcció col·legiada de cinc membres creada els anys 80, atesa la seva formació cultural i la seva iniciativa i capacitat de projectar nous productes editorials, com va ser el Gran Larousse Català que dirigiria Josep Corredor Matheos.

Castellet parla ara d'"editor" al títol, i no de "director literari", perquè, diu al pròleg, el càrrec o l'ofici de director literari ha desaparegut. El paper omnicient del director literari dins les editorials ha deixat lloc, hi comenta, a una altra organització de la feina que es considera més racional.

Memòries confidencials d'un editor seguit de Tres escriptors amics és el quart llibre testimonial que Castellet publica a Edicions 62, després d'*Els escenaris de la memòria*, *Seductors, il·lustrats i visionaris* i *Dietari de 1973*.

Direcció col·lectiva d'Ed. 62, els anys 80: Josefina Revilla, Ramon Bastardas, Joaquim Sabrià, J. M. Serra i, d'esquena, J. M. Castellet.